

triju tijela« (Glasnik hrv. prirodoslovnog društva, god. 1919, str. 1—24). Studija je to o razvoju metoda mehanike neba, u kome je području i nastalo to novo shvaćanje problema integracije.

Kako je iza pokojnoga našega geometra i pravoga člana Akademije dr. Jurja Majcena ostalo nepopunjeno jedno mjesto pravoga člana matematičko-prirodoslovnoga razreda, slobodan sam predložiti, da se to mjesto popuni izborom dr. Željka Markovića za pravoga člana matematičko-prirodoslovnoga razreda. Svojim naučnim radom on to potpuno zavređuje i daje jamstva, da će biti koristan i aktivan član toga razreda.

U Zagrebu, 18. februara 1931.

Dr. Vladimir Varićak

Vladimir Becić.

Nadovezajući na svoj prijedlog od 31. januara 1929., na osnovu kojega je umjetnički razred Vladimira Becića predložio za svoga dopisnoga člana, a glavna ga skupština Akademije 4. maja 1929. izabrala, čast mi je sada predložiti ga za pravoga izvanrednoga člana.

Odonda je Vladimir Becić, u posljednje dvije godine, bio u svom umjetničkom radu veoma plodan: stvorio je niz odličnih portreta i priredio u Zagrebu u junu 1930. kolektivnu izložbu svojih radova, koja je za razvoj njegove umjetnosti bila naročito značajna. Godine 1929. izabralo ga je »Hrvatsko društvo umjetnosti Strossmayer« kustosom svoje »Moderne galerije«.

U Zagrebu, 18. februara 1931.

Robert Frangeš Mihanović

Dr. Mihovil Abramić.

Rodio se u Puli (u Istri) 12. maja 1884.; ima mu dakle 47 godina. Osnovne škole i gimnaziju svršio je u Puli, gdje je i 1902. maturirao. Od 1902. do 1910. studirao je na bečkom univerzitetu, gdje je i položio rigorozne iz klasične arheologije, epigrafike i stare historije. Arheološko znanje, stečeno kod poznatih stručnjaka Bendorfa, Reuscha, Bormanna i Kubička, popunio je naučnim putovanjem po Italiji, Grčkoj, Maloj Aziji i sjevernoj Africi. God. 1910. imenovan je za pristava arheološkoga instituta u Beču, 1913. povjereno mu je ravnateljstvo arheološkoga muzeja u Akvi-